

Abstrakt

Ve středu diplomové práce „*Obchodní společnost jako poškozený v trestním řízení*“ stojí dvě teze: (i) že rekodifikace soukromého práva představuje v rámci úpravy jednání společnosti (resp. za společnost) pro poškozeného pozitivní změnu ve vztahu k platnosti návrhu, jímž uplatňuje svůj nárok na náhradu škody a tedy i stavení běhu promlčecí doby, a ii) že proces přiznání (či odebrání) postavení poškozeného není v platné úpravě trestního řádu dostatečně upraven, a to zejména z pohledu formy, která je k tomuto rozhodnutí třeba. Uvedená problematika úzce souvisí s druhy škody, které je možné uplatnit v trestním řízení, kategoriemi poškozených a náležitostmi návrhu, jímž se nárok na náhradu škody uplatňuje.

Z komparace jednání společnosti (resp. za společnost) právní úpravy před a po rekodifikaci vyplývá, že dříve absolutně neplatné právní jednání pro jeho rozpor se způsobem jednání společnosti tak, jak je zapsán ve veřejném rejstříku, je v případě jednání za společnost možné ratihabovat. Stavení promlčecí doby ke dni původního uplatnění nároku na náhradu škody díky tomu zůstává zachováno. V případě předchozí právní úpravy bylo nutné provést právní jednání znovu, přičemž promlčecí doba se stavěla až od chvíle jeho bezvadného provedení.

Druhá teze byla rovněž potvrzena, neboť byly podrobně rozebrány nedostatky současné právní úpravy a jejich možné dopady na základní práva poškozeného, ze kterých je zřejmé, že přiznávání či odebrání postavení poškozeného prostřednictvím neformálního přípisu je značně problematické, neboť proti němu není možné podat opravný prostředek. Výkon práv poškozeného je tak zásadním způsobem omezen.

V návaznosti na předestřené úvahy *de lege ferenda* byl zpracován konkrétní návrh paragrafového znění právní úpravy, která by měla uvedený nedostatek vyřešit.